

ZPRAVODAJ

Ostroměř, Domoslavice,
Nové Smrkovice, Sylvárův Újezd

č.: 1. - 2. ročník: 54

rok: 2025

cena: 10,- Kč

web: www.ostromer.cz

e-mail: mks.ostromer@centrum.cz

Usnesení z 1. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Ostroměř konaného dne 15. 1. 2025

Zastupitelstvo obce Ostroměř po projednání **schvaluje**:

1/ Zahájení, schválení programu a plnění usnesení z minulého zasedání.

2/ Jmenování ověřovatelů zápisu: Luděk Votoček, Miroslav Zeman

3/ Nákup pozemku od firmy 1. česká realitní pozemek p. č. 796/18 v k. ú. Ostroměř a pověřuje starostu obce Ostroměř k podpisu smlouvy

4/ Pověření starostu k podpisu dodatku č. 1. ke smlouvě

č. Sp 25/8/2024

5/ Schválení výše odměn pro neuvolněné zastupitele od 1. 1. 2025.

Výše odměny bude stanovena dle zákona č. 128/ 2000 Sb., o obcích ve znění pozdějších předpisů

6/ Schválení žádosti o souhlas s realizací projektu Šablony pro MŠ, ZŠ, ŠD a ŠK OP JAK 2 v rámci výzvy vyhlášené Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy č. 02 24 034 Šablony pro MŠ a ZŠ II z operačního programu Jan Amos Komenský

7/ Záměr prodat pozemek p. č. 300/26 v k. ú. Ostroměř

Z OBSAHU ZPRAVODAJE

- Usnesení zastupitelstva
- Stavební akce obce
- Socha archanděla Michaela
- Volavka bílá
- Archeologické nálezy
- Činnost KČT Ostroměř 2024
- Pečení perníčků
- Činnost SDH Ostroměř
- Společenská kronika
- Obecně závazná vyhláška
- Svoz odpadů

Zastupitelstvo obce Ostroměř **neschvaluje**:

1/ Nákup části pozemku od firmy 1. česká realitní p. č. 283/ 21 v k. ú. Ostroměř

Jaroslav Tomeš, starosta obce

Martin Vojtíšek, místostarosta obce

PLÁNOVANÉ AKCE NA ROK 2025 – termíny upřesníme v dalším vydání

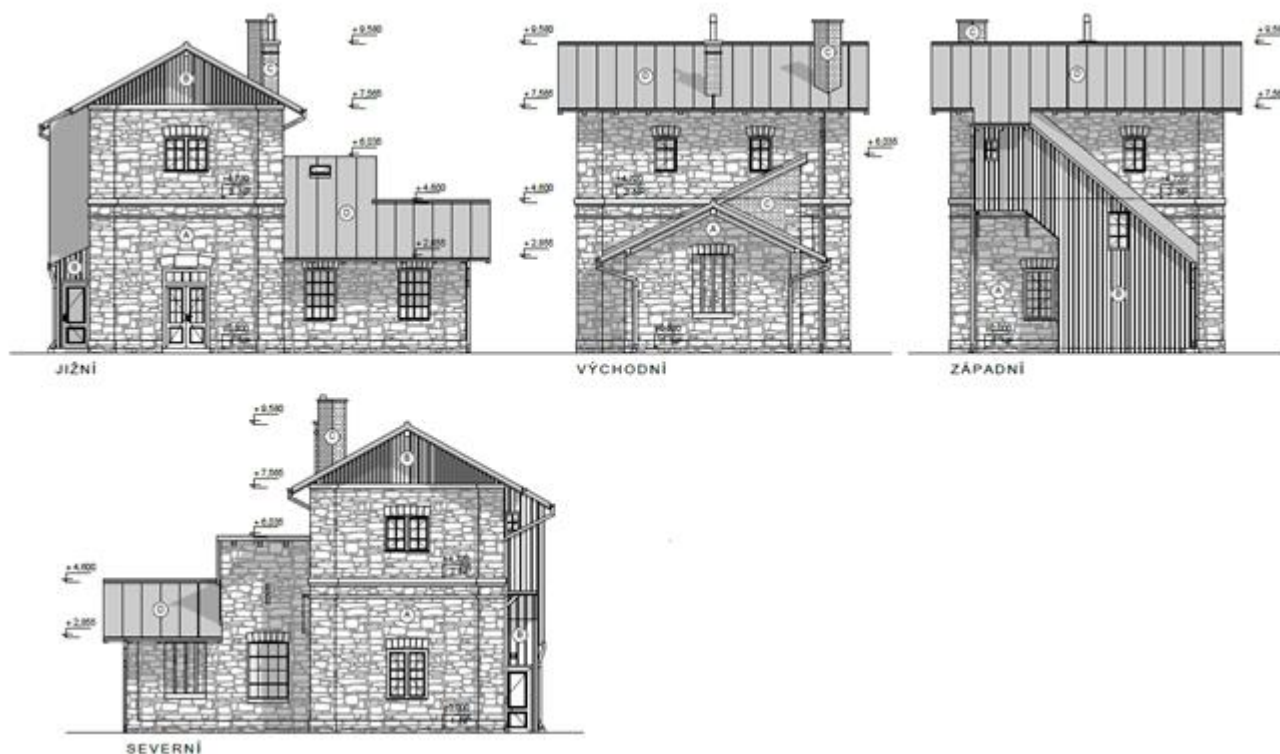
- PÁLENÍ ČARODĚJNIC - středa 30. 4. 2025
- STAVĚNÍ MÁJE
- POCHOD KRAJEM EDUARDA ŠTORCHA - sobota 17. 5. 2025
- DĚTSKÝ DEN
- OSLAVY 140 LET OD ZALOŽENÍ SDH OSTROMĚŘ - sobota 21. 6. 2025
- FILMOVÉ LÉTO – KINEMATOGRAF BRATŘÍ ČADÍKŮ
- DÝŇOBRANÍ A DRAKIÁDA
- TRADIČNÍ SENIORSKÉ POZEZENÍ
- ADVENTNÍ ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMKU - neděle 30. 11. 2025
- VÁNOČNÍ KONCERT V KAPLI NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

UKONČENÉ A PROBÍHAJÍCÍ STAVEBNÍ AKCE OBCE

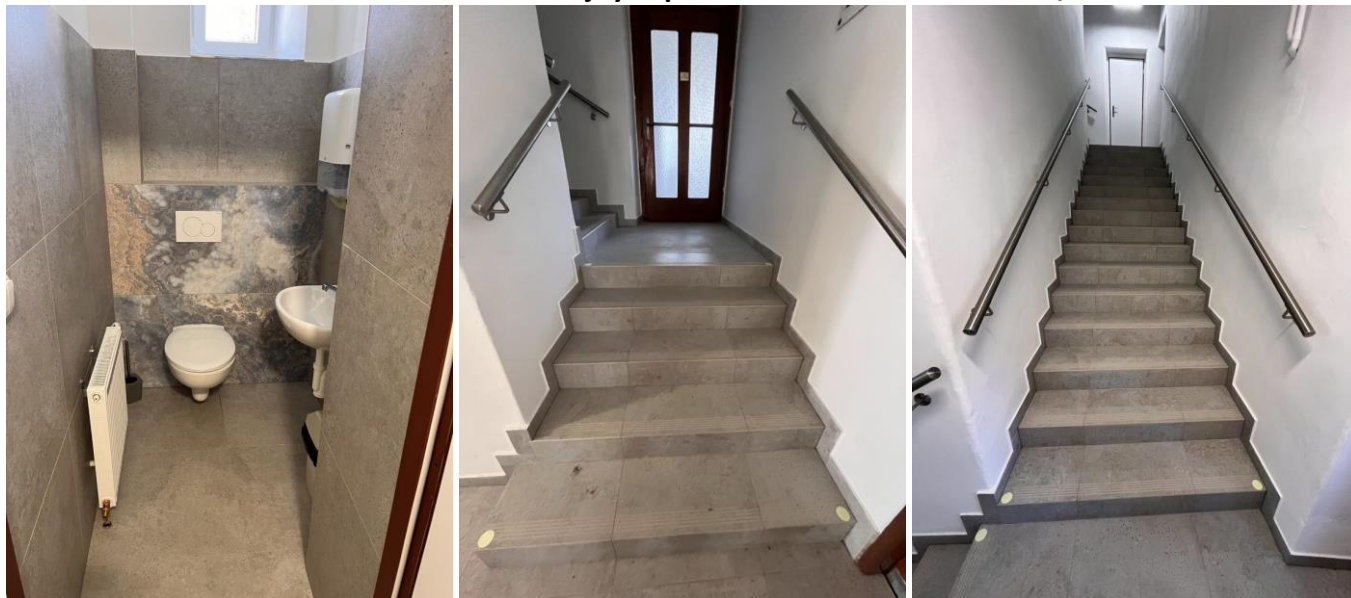
- Projektová dokumentace stavebního projektu „Úspory energie obecního objektu č.p. 265 v obci Ostroměř“ (Rekonstrukce bývalé spořitelny). 1/2024
- Dokončení chodníku v ul. Hradištská před hasičskou zbrojnicí – 1/2024

- Kompletní revize a vypracování jednotné nové podoby nájemních a pachtovních smluv, předávacích protokolů. 1/2024
- Úprava předchozí studie + projektová dokumentace stavebního projektu „Rekonstrukce rodného domu Eduarda Štorcha“. 2/2024 – dokončuje se. Předpokládaná realizace stavby 2025 – 2026.

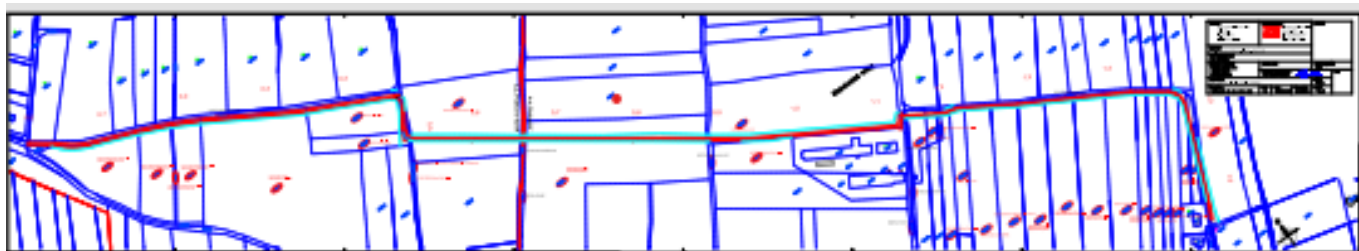
- **Rekonstrukce sociálního zázemí vč. veřejných prostor obecního úřadu. 1 – 3/2024**

- **Výběrové řízení vč. realizace stavebního projektu „Úprava vody Ostroměř - odstranění železa z pitné vody“. 3 - 10/2024**

- Projektová dokumentace „Rekonstrukce požární zbrojnice“ 3/2024 – probíhá. Projektová příprava na budoucí rekonstrukci s předpokládanými žádostmi o dotační tituly.
- Zřízení nového způsobu sběru velkoobjemového odpadu. Nově 1 x měsíčně v určené dny pro obyvatele obce u čistírny odpadních vod za silem. Sběr řízený pracovníky obce. Od 4/2024
- Obnovení stavebního projektu „Stezka pro pěší a cyklisty mezi Podhorním Újezdem a Ostroměří. V letošním roce byla odsouhlasena nová trasa, která se v současnosti projektuje. Pokud nedojde k neočekávanému zdržení při výkupu pozemků, počítá se v roce 2026 s realizací stavebních prací.

- **Rekonstrukce 2 kusů venkovních schodišť u nákupního střediska. 4/2024**

- **Ukládání nadzemního vedení VO spolu s instalací nových stožárů a osvětlovacích těles spolu s investiční akcí ČEZ – rušení nadzemního vedení NN v ul. V Chaloupkách, Ohrada, Tyršova, Dr. Vo-točky. 6/2024 – probíhá**
- **Oprava pískovcových květinových truhlíků u nákupního střediska. 6/2024**

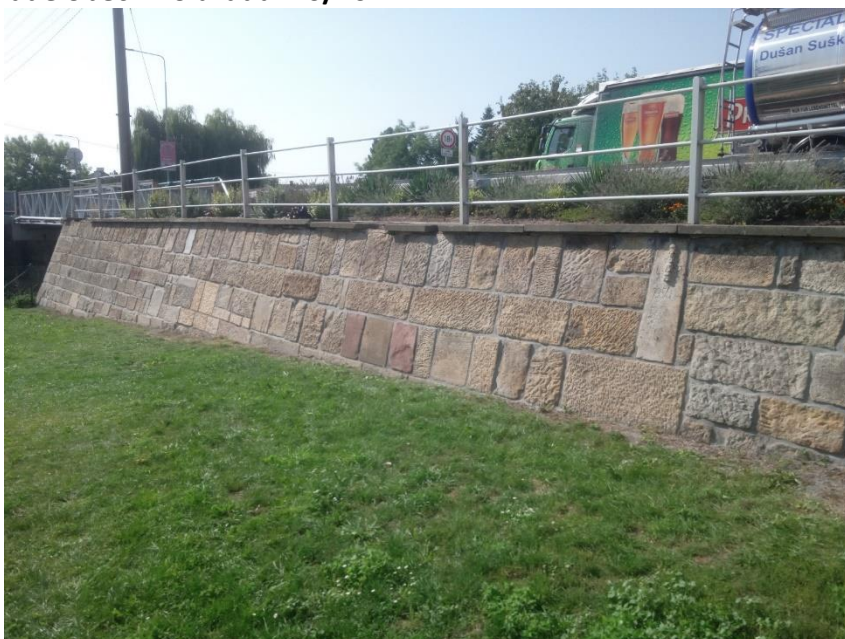
- **Rekonstrukce nábrežní zídky u řeky Javorky v ul. Hradištská. 8/2024**

- Výběrové řízení + realizace stavebního projektu „Úspory energie obecního objektu č.p. 265 v obci Ostroměř“ (Rekonstrukce bývalé spořitelny). 9/2024 – dokončuje se.

- Rekonstrukce bývalého skladu u obecního úřadu pro potřeby výdejního místa dovážených obědů. 9/2024
- Rekonstrukce opěrné zídky na zahradě obecního úřadu. 10/2024

- Nákup pozemku u základní školy p.č. 684/1, 826/1 v celkové výměře 3 305 m².
Nákup pozemku u parkoviště nákupního střediska p.č. 283/15, 283/103 v celkové výměře 2 796 m².
Důvodem bylo scelení území v jednotné plochy v majetku obce. 7/2024.
- Projektová dokumentace na stavební projekt „Rekonstrukce knihovny a zasedací místnosti obecního úřadu“. Následovat bude žádost o dotační prostředky. Předpoklad realizace 2026.

VARIANTA 1
7.11.2024

7.11.2024

[illegible]

V PROSTORU VARIANTA NÍZKÁ
H = 1,55 m

U STĚN VARIANTA VYSOKÁ
H = 2,25 m

PŘEDPOKLÁDANÁ KAPACITA KNIHOVNY:

cca 9 400 knih
cca 600 časopisů
celkem 10 000 titulů

- **Revitalizace plochy po bývalém obecního skladu v ul. Černá pěšina. Odstranění silničních panelů, náletů. Zatravnění.**

TO HLAVNÍ, CO NÁS MIMO STANDARDNÍCH ÚKONŮ ČEKÁ V ROCE 2025:

- 1) Rekonstrukce bytové jednotky v muzeu Eduarda Štorcha.
- 2) Realizace nedokončené části komunikace v ul. Štorchova.
- 3) Výkupy pozemků cyklostezky Podhorní Újezd – Ostroměř. Pokračování projektu.
- 4) Zadání vypracování projektové dokumentace kompletní rekonstrukce ul. V Chaloupkách.
- 5) Opravy chodníků v ul. Ohrada, Tyršova, Dr. Votočky, Domoslavicá.
- 6) Vybudování nových skladových prostor a sociálního zázemí v areálu základní školy. Zázemí ke sportovnímu areálu a možné venkovní výuky. Náhrada za stávající dožilou stavbu u tělocvičny.
- 7) Realizace přírodní školní zahrady na nově zakoupených pozemcích. V případě udělení dotace je předpoklad realizace v roce 2025.
- 8) Cyklostojany k základní a mateřské škole.
- 9) Rekonstrukce bývalé prodejny v Domoslavicích. Nově dvě bytové jednotky.
- 10) Rekonstrukce objektu bývalé trafiky v ul. T.G. Masaryka.
- 11) Dokončení veřejného osvětlení spolu s akcí ČEZu.
- 12) Revize dopravního značení v obci.
- 13) Revize značení a popisu ulic v obci.
- 14) Pořízení víceúčelového pracovního stroje. Větší variabilita a víceúčelové použití. Lepší obsluha přidružených obcí.
- 15) Zpevněné plochy za „zdravotním střediskem“.
- 16) Odpočinkové zázemí na revitalizovaném pozemku v ul. Černá pěšina.

DROBNÁ KAMENNÁ PAMÁTKA ARCHANDĚL MICHAEL V OSTROMĚŘI

Na křižovatce ulic Profesora Františka Vojtíška a V Chaloupkách stojí socha Archanděla Michaela, který je patronem: katolické církve, vojáků, bitev, pekařů, oplatkářů (prostě řemesel, která se neobejdou bez žáru pece), slévačů olova a cínu, pozlačovačů. Je pomocníkem umírajících a za dobrou smrt duší v očistci, ochrance hřbitovů, je záštitou proti blesku a špatnému počasí.

Jak takovou sochu Archanděla Michaela poznáme? Každý svatý má tzv. atributy, které jsou pro ně typické. Součástí takové sochy Archanděla Michaela jsou váhy, drak nebo ďábel, meč, postava rytíře s křídly, kopí, štít. Tak se někdy u ostroměřského Archanděla zastavte a podívejte se, jestli tyto atributy opravdu má. Zezadu sochy nalezneme letopočet 1882, tento rok byla socha obnovena. Svátek slaví dne 29. září.

VOLAVKA BÍLÁ – KRÁSKA NA JAVORCE

Určitě jste si ji při zimních procházkách kolem Javorky všimli. Řeč je o volavce bílé.

Co o ní víme? Patří mezi brodivé ptáky, to znamená, že je příbuzná čápa. Popisovat ji nebudeme, sami jste si udělali obrázek. Volavka bílá je druhem s kosmopolitním rozšířením, žije na všech světadílech, samozřejmě kromě Antarktidy. U nás velmi vzácně hnízdí a to na jižní Moravě, v roce 1949 bylo prokázáno poprvé její hnízdění v rákosinách rybníku Velký Tisý na

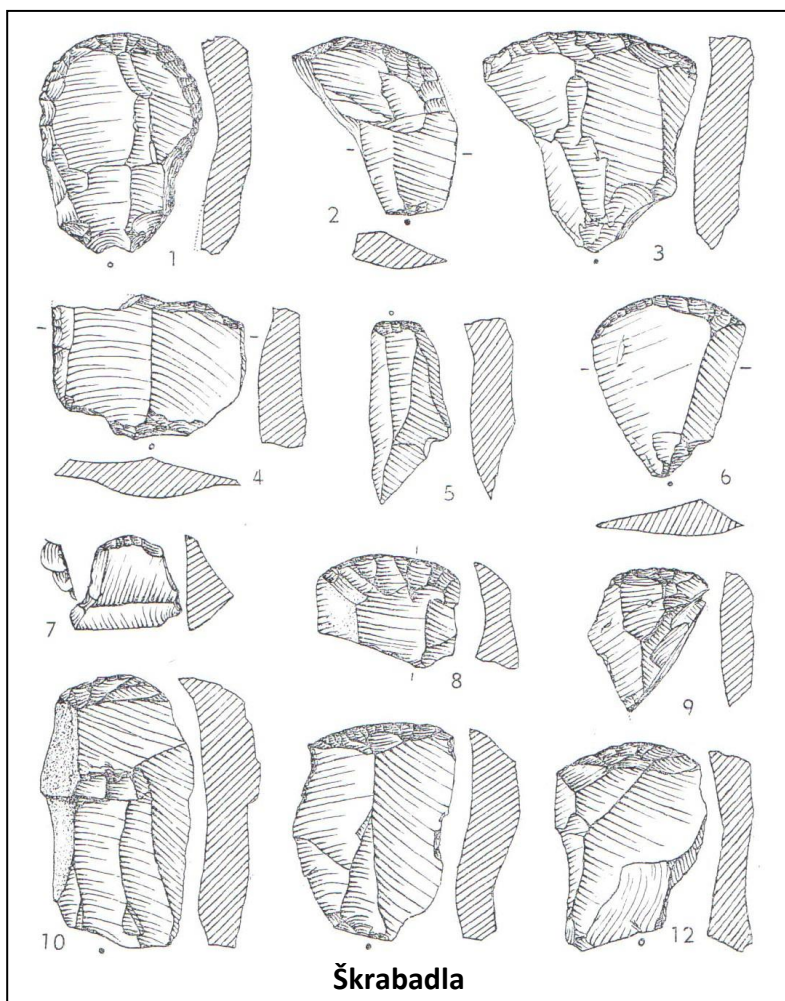
Třeboňsku. Volavku bílou lze pozorovat při tahu a v zimním období, její počty v zimním období neustále stoupají. Vidět ji můžete především na polích a loukách, kde loví drobné savce, no a samozřejmě na vodních plochách a tocích, tak jak je to v případě Javorky, kde číhá na ryby.

Jiří Rejl

ARCHEOLOGICKÉ NÁLEZY Z OSTROMĚŘE

Celé katastrální území Ostroměř je jednou velkou archeologickou lokalitou. Vykytují se zde nemovité i movité archeologické nálezy zahrnující období od závěrečného úseku starší doby kamenné včetně až do novověku včetně. Důvodem této skutečnosti jsou mimořádně vhodné podmínky k zakládání lidských sídlišť. Severní část katastru tvoří část pískovcového Mlázovického chluumu. Její jižní svah v místě dvou vyvěrajících pramenů vody vybrána ke stavbě slovanského hradiště. Východní okraj Chluumu je ohraničen hlubokým kaňonem řeky Javorky, která byla po celý pravěk i středověk vodním zdrojem všech zde bydlících obyvatel. Jižní rovinná část katastru má několik částí - pod svahem s hradištěm jsou rozsáhlé nivní louky vytvořené uvedenou řekou, dále k jihu středověká část Ostroměře (tj. ode dvora Hradištko až po okraj Starohorské ulice) a jižní část území tvoří obdělávaná velmi úrodná pole. Ta jsou tvořena hnědozemí středoevropského typu vzniklou na sprašovém základu. Sprašové půdy a návěje překryly celý katastr již během třetihor. Mlázovický i dále za Javorku pokračující Hořícký Chlum byly zcela jistě trvale zalesněné. Dřevo bylo hlavním energetickým zdrojem obyvatel až do 19. století. Velký význam pro

Škrabadla

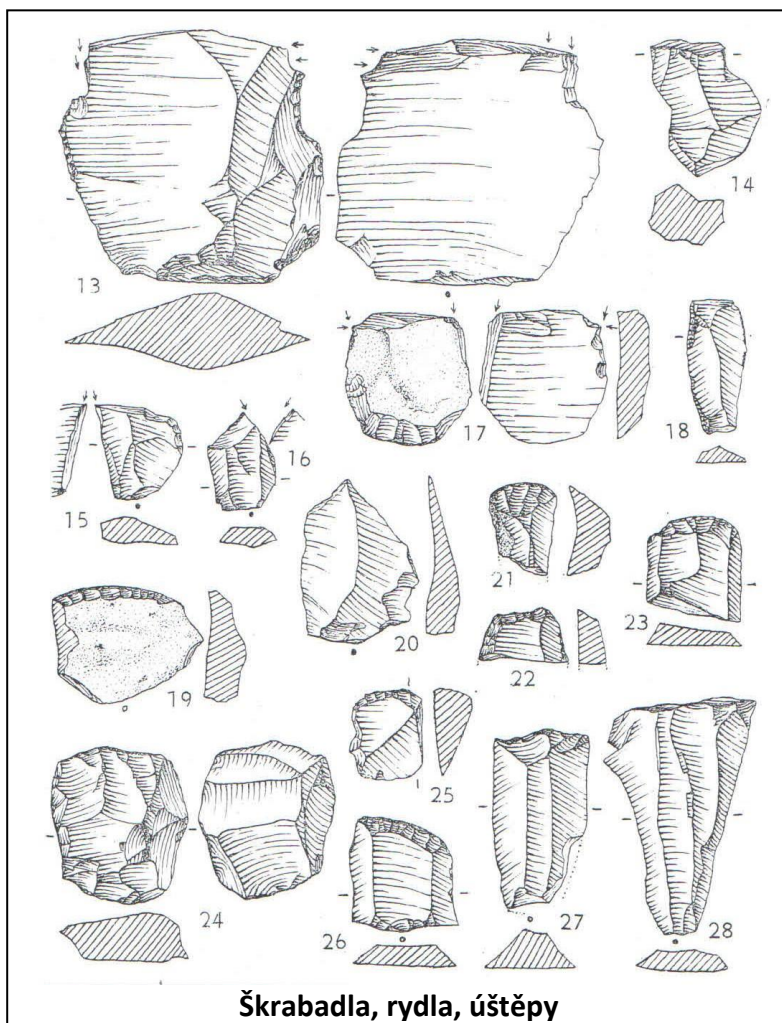
Ostroměř měla a má i nejdůležitější komunikace celými severovýchodními Čechami. Její trasa je určena morfologií této krajiny, tedy dominujícími právě uvedenými Chlumy - Vřešťovským, Hořickým a Mlázovickým. Podél jejich jižních okrajů vedla tato cesta (ve středověku zvaná Hradecká) z oblastí Královéhradecka severně kolem Jičínské kotliny až k Jizeře v oblasti dnešního Turnova. I když cesty jsou v minulosti jen málokdy objeveny, tuto cestu je možné vymezit lidskými sídly a neběžnými nálezy. Lze uzavřít, že Ostroměř a její blízké okolí je z hlediska pravěkého a středověkého osídlení mimořádně cenným územím.

Nejstarší movité archeologické nálezy objevené v Ostroměři mají evropský význam. Na mírném návrší mezi železniční tratí a silnicí ze Starohorské ulice do Obory a Chomutic byly v letech 1962 až 1964 sesbírány drobné kamenné nástroje, a poté byl proveden i archeologický výzkum. - Místu s těmito nálezy se rovněž říká Borák či Havránkovo pole. - Na ploše 90 m² (sondy z roku 1963 a 1964) byly objeveny shluky kamenů a nástrojů. Bylo to na místech obytných a výrobních objektů. Celkem bylo získáno 162 kamenných předmětů, z nichž 14 % mělo vytvořenou pracovní plochu/hranu. Byly to nástroje - škrabadla, rydlo a čepelovité nástroje. Ostatní kusy byly odpadem z jejich výroby. Všechny nálezy jsou poměrně malé, nejdelší nástroje měří 26 mm na délku a je široký 23 mm. Kamennou surovinou je šedý, bílý a mléčně zabarvený silicit (pazourek), další část (asi 22 %) nálezů je ze silicitu několika hnědých odstínů. Všechny nálezy mají na povrchu za dlouhou dobu od svého vytěžení bílou, modrou nebo mléčně bílou patinu. Další nástroje a kusy odpadu jsou ze skvrnitého rohovce (asi 15 %).

Objevené kamenné nástroje byly zcela odlišné od všech, které byly objeveny v celé české kotlině. V evropské archeologii byl pro ně zaveden název **ostroměřská skupina pozdní doby kamenné**. Nálezy byly ihned po svém objevení publikovány a zařazeny mezi obdobnou kamennou industrii lovců tehdejší střední Evropy datovanou do 12. - 11. tisíciletí př. n. l. Tehdy končila poslední doba ledová a krajina se výrazně začala měnit. Tehdy již byla lovena menší zvířata než byli vyhynulí mamuti, a sice koně, sobi, jeleni a další menší šelmy. Ti všichni přicházeli k řece Javorce pít a pro lovce to byla velká příležitost je ulovit. Proti proudu Javorky byla další stanice lovců zvěře na **Libíně**. Zde byl dokonce nalezen nástroj z mladší doby kamenné o mnoho tisíc let starší než ty předchozí, ale nástroje stanice lovců z pozdní doby kamenné potvrzují i zde trvalejší osídlení. Lovci drobné zvěře se zde zastavili i ve střední době kamenné. Vše ukazuje na význam Javorky jako vodního zdroje, její údolí na významnou komunikaci a strategický význam všech v jejím okolí osídlených míst.

NEOLIT (mladší doby kamenná, 6. - 1. polovina 5. tisíciletí př. n. l.)

Celé severovýchodní Čechy byly na začátku 6. tisíciletí př. n. l. osídleny lidem první zemědělské kultury. Protože neznáme jméno této populace, říkáme jim podle nápadného hmotného projevu (výzdoby keramiky) lid kultury s keramikou lineární. Asi po pěti stech letech se na většině jejich opuštěných sídlišť usídlil nový lid - nositelé kultury s keramikou vypíchanou. Na Jičínsku to bylo až ve třetím chronologickém stupni této kultury. Nejčastějším nálezem z obou těchto kultur jsou broušené kamenné sekery, klíny a další nástroje, které si tehdejší obyvatelé vyráběli

Škrabadla, rydla, úštěpy

běžně na svých sídlištích z donesené suroviny. Tou byl amfibolový rohovec, jehož těžební areál byly před několika lety objeven u vsi Jistebsko (okr. Jablonec nad Nisou). Zde v povrchových dolech (spíše jamách) těžili tento kámen tehdejší horníci, na místě jej opracovávali na polotovary tak, aby si lidé z jednotlivých osad zbytečně neodnášeli nepotřebné množství kamene. Na místě tak zůstaly statisíce odštěpků. Těžba zde probíhala ještě v závěru 5. tisíciletí, kdy jsou stále nacházeny kamenné sekeromlaty z tohoto kamene nejvyšší kvality - jemně zrnité struktury. Jak v těžebním areálu, tak v jednotlivých osadách jsou nacházeny nástroje k výrobě nástrojů z tohoto kamene: nože, otloukače, brousky a přirozeně i odpad - různé velké štěpiny. Dalším výrobním nástrojem byly brousky, na které byla na Jičínsku nacházeny surovina v prostoru pod prvními kopci Podkrkonoší (např. severně od městečka Železnice). Experimentem bylo ověřeno, že průměrně šikovný člověk vyrobí z hrubě opracovaného kusu amfibolového rohovce jednoduchý nástroj přibližně za 2 hodiny. Nenáročnějším úkonem bylo vrtání nástroje. Jsou zachovány nálezy, které ukazují, že skrytá vada v kameni byla příčinou vylomení vývrtku s částí kamene. Nebo je k dispozici odlomený kus snad již nepoužitelného nástroje, na kterém se někdo učil vrtat. Nebo založil v začátku vrtání tak malý vrtaný otvor, takže celý budoucí nástroj nemohl provrtat a práci musel ukončit v jeho středu. Vrtalo se nejspíš kostí, která byla podsypávána říčním pískem. Také se stávalo, že pokud se nástroj rozlomil právě v místě otvoru a byl i nadále dostatečně dlouhý, pak byla větší část zabroušena a do ní byl vyvrtán nový otvor. Vznikl tak nový nástroj. Další nástroje byly vyráběny z několika dalších druhů suroviny, které byly do české kotliny opět importovány. Jedná se o silicity - tj. pazourky. Jejich zdrojovými oblastmi bylo baltské pobřeží a oblast Krakov - Čenstochová. Z nich byly vyráběny čepele (nože), škrabadla a složené nástroje - např. první srpy. I tato surovina dokládá dálkový obchod: oblast dolů Krakov - Čenstochová je z Jičínska vzdálena vzdušnou čarou přibližně 400 km. Oba druhy nástrojů (broušené i štípané) jsou ve stech kusů uloženy v muzeu v Hradci Králové, v Jičíně a v Hořicích. Byly nalezeny na všech místech, kde byla a jsou obdělávána pole. Sídliště lidu s keramikou vypíchanou bylo drobnými nálezy vymezeno v Ostroměři v prostoru od kapličky před školou přes zahrady v ulici Starohorské až k Javorce. Majitel čp. 392 daroval do jičínské muzejní sbírky neúplný kamenný kopytovitý klín vyrobený z amfibolového rohovce, který lze s jistotou datovat do kultury s keramikou vypíchanou. V přípojce plynu k domu čp. 341 nedaleko školy byla objevena jáma se zlomky keramiky zdobené vpichy. Ani majitel domu čp. 391 ve Starohorské ulici neoznámil výkop rýhy pro inženýrské sítě, a tak bylo možné jen na hromadě hlíny sesbírat zdobenou keramiku, zlomky mazanice (ze stěn dřevěného domu) a na místě ve výkopu začistit dno další jámy velikosti asi 1 x 1,2 m. Všechny uvedené nálezy patří jednomu sídlišti. Při dalších úpravách povrchu dvora před tímto domem byla objevena další keramika zdobená vpichy, ale i zlomky nádob zdobené rýhami. To znamená, že na tomto místě pobývali i nositelé starší z obou kultur neolitu - tedy kultury s keramikou lineární. Další sídliště z neolitu bylo uvnitř zaniklého hradiště na místě osady Hradištěko. A osídlení z mladší doby kamenné bylo movitými nálezy a dalším výzkumem objeveno v prostoru kolem Javorky zčásti již na katastru obce Sobčice.

ENEOLIT (pozdní doba kamenná, 2. polovina 5. tis. př. n. l. - závěr 3. tisíciletí př. n. l.)

Pozdní doba kamenná je na rozdíl od neolitu obdobím v severovýchodních Čechách jen málo známým. Máme k dispozici nejčastěji jen kamenné nástroje z jejího nejstaršího období, nástroje a hroby z nejmladšího období. Dva takové nástroje (oba jen zčásti zachované) byly nalezeny u Johnovy cihelny a druhý byl vytažen z Javorky mimo zástavbu u Ostroměře. Všechny byly vyrobeny z amfibolového rohovce.

STARŠÍ DOBA BRONZOVÁ (20. - 16. století př. n. l.)

Do sbírky v Lázních Bělohradu byl uložen kostrový hrob ženy nalezený v Hradištěské ulici těsně nad nivními loukami řeky Javorky. Podle polohy kostry a snad i přiložené keramiky byl tento hrob datován do starší doby bronzové, do kultury únětické. Dnes datujeme tuto kulturu mezi 20. - 16. století př. n. l. V tomto hrobě byla uložena asi 60letá žena. Její tělo bylo svázáno do zcela pokrčené polohy tak, že nohy a ruce měla až před hrudí. Předpokládáme, že se takto napodobovala poloha dítěte před narozením. Mrtvý se vracel zpět do "matky země". Další fragmenty lidských těl z tohoto pohřebiště byly předány k posouzení antropologu V. Kuželkovi z Národního muzea v Praze. Kostra byla zachována neúplně - tedy obvykle se

u starších nálezů nezachovávají drobné kůstky rukou a nohou. Lebka tohoto jedince byla rozlomena na dvě části. Obvykle to bývá tak, že spodní čelist je oddělena od obličejové části lebky a kalvy. Po posouzení dalších volných kostí bylo zjištěno, že nálezový soubor obsahuje kosterní pozůstatky celkem tří jedinců. Prvnímu patřila neúplná kostra bez lebky s částí pánve. Tento jedinec byl muž asi 20 – 40 let starý. Byl robustní postavy a vysoký asi 172 cm. Na kostře nebyly zjištěny známky jakékoli nemoci. Pouze na jedné meziobratlové ploténce bederních obratlů a na hlavičkách pravých dolních žebířů byly drobné degenerativní změny. Lebka bez dolní čelisti patřila dalšímu muži přibližně téhož dožitého věku. Opět byl robustní se středně silnými až silnými svalovými úpony. Na lebce nebyly zjištěny žádné patologické změny. Na zachovaných zubech nebyl ani zubní kaz. Zubní oblouk tohoto jedince byl asymetrický, a tak jeho pravá třetí stolička nebyla vytvořena. Třetím nálezem byla další lebka tentokrát se zachovanou dolní čelistí. Opět patřila muži spíše staršímu než byli oba předchozí jedinci, tedy asi 30 - 40 letému. Lebka byla velká, středně dlouhá a na pravé temenní kosti byl objeven nezhoubný nádor - osteom. Na zachovaných zubech neměl tento jedinec zubní kaz. Podle shodných znaků obou lebek nelze vyloučit, že tito dva jedinci byli pokrevně příbuzní.

Další významnou lokalitou na katastru Ostroměř bylo **pohřebiště lidu popelnicových polí** objevené při orbě na stejném místě jako bylo sídliště lovců z pozdní doby kamenné. V poloze zvané Borák či Havránkovo pole byly dlouhodobě orbou poškozovány hliněné nádoby objevené při sběru paleolitických nástrojů ostroměřské skupiny v letech 1963 a 1964. V létě 1963 a na podzim 1964 byl proto na tomto místě proveden záchranný výzkum. Na ploše 542 m² bylo objeveno 100 objektů. Bylo jimi 90 hrobů a žároviště datované do kultury slezskoplatěnické. Pod několika hroby byly narušené starší žárové hroby kultury lužické (těch bylo celkem 13). Celkový počet všech hrobů nositelů kultur popelnicových polí mladší a pozdní doby bronzové byl v Ostroměři odhadnut na 300 - 350 pohřbů.

Pohřby a hrobová výbava všech hrobů byla narušena orbou, takže hrobové jámy byly hluboké nejvýše půl metru. V jámě byly nádoby uloženy těsně vedle sebe, často byly obráceny dnem vzhůru. Kostí z kremace těla byly vloženy do misky či hrnce a překryty mísou či obdobnou nádobou. Na několika místech byl možné zjistit označení hrobu hliněným násypem a kúlovými jamkami pro oplocení (?). Hrobovou výbavu zemřelého tvořila nejvíce keramika - průměrně to bylo 5 - 10 nádob, byl ovšem objeven hrob i se 40 nádobami. Běžným jevem byly hroby, kde nebyly nalezeny žádné lidské kosti anebo hroby, ve kterých byly spálené lidské kosti uloženy jen do jámy. Bylo odkryto i žároviště, tj. místo, na kterém byli mrtví spalováni. Někdy to bylo pod hliněným násypem, někdy bylo žároviště společné pro všechny pohřbené založeno nedaleko hrobů. Jen málokdy se jej podaří odhalit při výzkumu společně s hroby, bývá totiž rozorané.

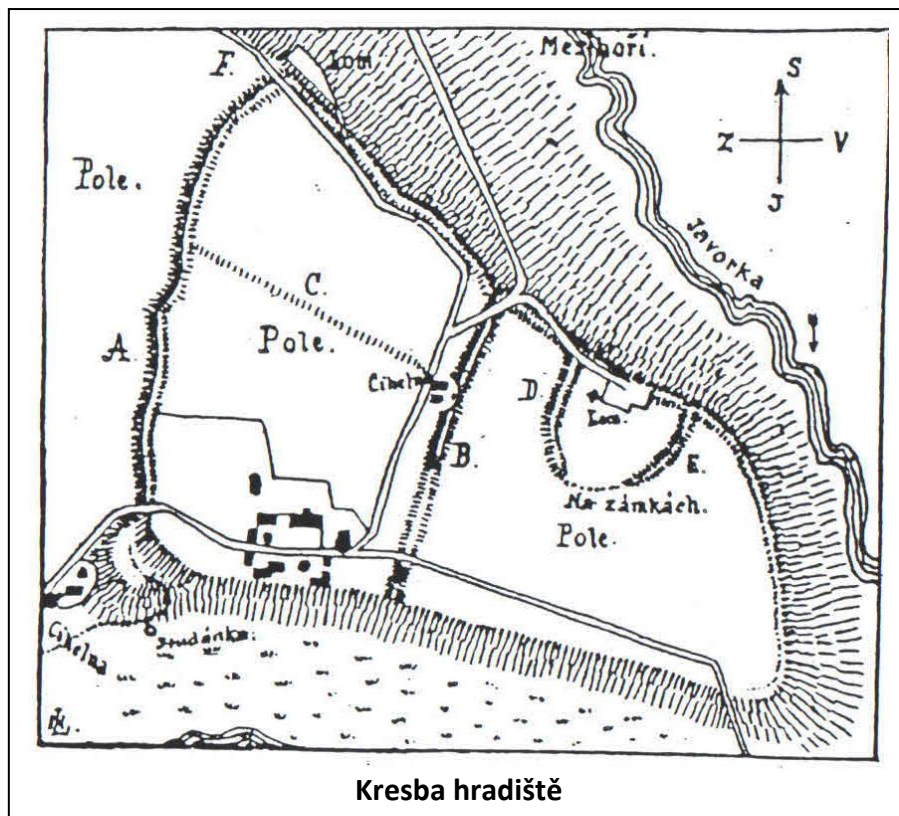
Nádoby z hrobů v Ostroměři byly lomené kónické nádoby - okříny (kónické střě lomené nádoby), džbánky, mísovité tvary (osudí), amfory s rytou výzdobou, koflíky - a tyto všechny tvary rovněž v miniaturní velikosti. Ty lze velmi pravděpodobně považovat za hračky podobně jako hliněná chřestítka s kamínky uvnitř. Z kovových předmětů byly v hrobech bronzové jehlice, jednoduchý drátěný náramek, bronzový drát svinutý ve spirálu a skleněné korálky ze světle modrého skla, které pocházejí ze Středozeří. Celkově lze říci, že uvedené hroby měly chudou hrobovou výbavu. Příčinou je i skutečnost, že žár pohřební hranice většinu drobných předmětů spálil či roztavil a že cenné bronzové předměty nebyly zemřelému do hrobu dávány. Starší hroby kultury lužické lze datovat do 12. - 11. století př. n. l., mladší (kultury slezskoplatěnické) do 10. - 9. století př. n. l. Sídliště lidu, který začal pohřbívat na Havránkově poli, bylo již na začátku 20. století zachyceno v pískovně pana Nádvorníka již na katastru obce Sobčice (tj. pozemková parcela č. 184 - 186). Sídliště bylo postupně ničeno těžbou písku. První záchranný výzkum byl proveden v roce 1909, kdy byly prokopány 3 objekty s nálezem velkého počtu zlomků keramických nádob. Ojedinelé nálezy z této pískovny i nálezy z výzkumu sídliště i pohřebiště jsou uloženy v muzeu v Hradci Králové.

HRADIŠTNÍ OBDOBÍ (7. - 12. století n. l.)

V Hradištní ulici byly v usedlosti čp. 176 při rozvážení zeminy objeveny dva kostrové hroby datované do 10. století. Byli v nich nejspíš pohřbeni lidé bydlící na hradišti či v jeho blízkém okolí.

Nejvýznamnější archeologickou památkou Ostroměře je však **slovanské hradiště** nad osadou a hospodářským dvorem Hradištko. Ostroměřské hradiště je druhou největší vcelku opevněnou plochou na Jičínsku

a po hradišti Česov i nejmohutnějším objektem regionu. Pro svou polohu na Mlázovickém Chlumu tvořeném pískovcem je více než sto let rozsáhle devastováno těžbou kamene a cihlářské hlíny z mohutné sprašové návěje pokrývající jeho západní polovinu. V současnosti je vně při jihozápadní části opevnění kolikárna (v bývalé Johnově cihelně), uvnitř opevnění zástavba osady Hradištko a ve stejných místech její zaniklá středověká stejnojmenná předchůdkyně), hospodářský dvůr a renesanční tvrz. Ve středu hradiště byla v opuštěném lomu na kámen zřízena stále provozovaná střelnice. Větší část středního valu byla zničena těžbou hlíny v další cihelně. Zde byl mimo torso středního valu na

jaře roku 2000 postaven vodojem. Tzv. Jirkův lom východně od středního valu je každoročně devastován výkopy a odpady sem umístěného skautského tábora. Východní a severní úseky opevnění byly porušeny menšími lomy na kámen a cestami. Vnitřní plocha hradiště je osázena sady ovocných stromů. Sady jsou postupně obnovovány výsadbou nových ovocných stromů, a tak je opakovaně zasahováno do stále hlubších vrstev zeminy pokrývající hradiště. Nově bylo hradiště poškozeno těžbou dřeva, při jehož stahování nebyli použiti koně, ale pásové stroje. Ty rozjezdily plochy v blízkosti i původně rovných pěšin. Geologickým podložím této části Mlázovického chlumu jsou převážně cenomanské křemité a kaolinické pískovce na druhohorních svrchně křídových usazeninách české křídové tabule. Půdní pokryv tvoří odtud k severu půdy podzolové, směrem k jihu hnědozemě. Sledované území patří do klimaticky teplé oblasti T 2. Průměrná roční teplota kolísá mezi 7 – 8 °C, průměrné roční srážky jsou 650 - 700 mm.

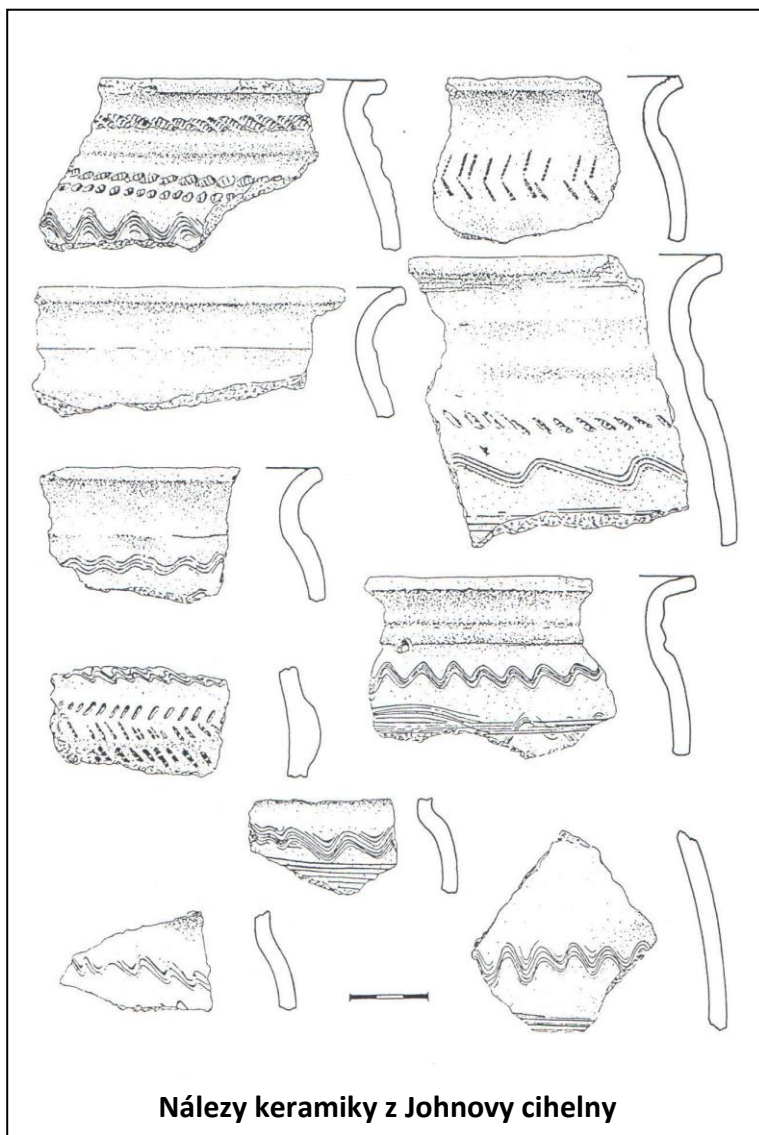
Hradištko je velmi nepravidelného tvaru k východu se zužujícího obdélníka. Největší vzdálenost mezi západním opevněním a východní špicí vnitřní plochy hradiště v poloze "Hlásek" měří 1050 m (včetně opevnění) a severojižní osa včetně opevnění měří téměř 700 m. Objekt je dvoudílný. Západní větší část byla předhradím, východní vnitřním hradištěm se samostatným ohrazeným a později i opevněným areálem dřevěného dvorce na nejvyšším místě. Obvodový val délky přibližně 2 km je na několika místech narušen lomy a po jižním valu a v okraji opevněné plochy vede silnice Ostroměř - Šárovcova Lhota. Nejlépe je zachován západní úsek mohutného opevnění: val má výšku 6 - 15 m, šířku 10 - 15 m s mohutným příkopem šířky až 16 m. Příkop je dnes korytem dešťové vody. Severní část opevnění protíná několik cest, val je místy značně snížen přirozenou erozí a místy odtěžen. Severovýchodní úsek opevnění probíhajícího nad Mezihořským údolím je zachován v šíři přibližně 9 m a výšce přibližně 3,5 m. Po východní části jižního valu vede výše uvedená silnice do Šárovcovy Lhoty, západní část valu vybíhá jižně od této komunikace do zastavěné plochy osady Hradištko. Jižní val převyšoval tok Javorky a okolní každoročně zaplavované louky nejméně o 20 m. Ze středního valu je zachována jeho severní třetina v délce asi 120 m, šířce 12 - 15 m a výšce asi 8 m s mělkým příkopem hloubky nejvíce 1,5 m, který vede podél jeho západního okraje. Jižní rozoraná část tohoto valu prochází jižně pod lomem se střelnicí ovocnými sady a pod silnicí končí v podobě široké terénní vlny na oraném pozemku v zahrádkářské kolonii. Celková délka tohoto valu byla téměř 500 m. Na nejvyšším místě při severním okraji východní - tedy vnitřní části hradiště - je zachováno torso valu (šířka 9 m, výška 4 m) původně tvaru podkovy. Zde na ploše 150 x 120 m byl postaven přemyslovský dvorec,

centrum tehdejší státní správy. Celý raně středověký hrad zaujímal plochu téměř 30 ha. Struktura obvodového valu je patrná v profilu lomu na kámen zvaném "Pamětník" na jihovýchodním okraji opevnění (poloha "Hlásek"). Val je zde vysoký 3 m a vykazuje dvě fáze stavby.

Starší nálezy. Většina archeologických nálezů z hradiště Ostroměř byla postupně ukládána do muzea královéhradeckého, do muzea v Hořicích a v Jičíně. Postupné poškozování až ničení opevnění hradiště zaznamenali zájemci o archeologické památky již během 18. a 19. století. Při těžbě cihlářské dílny u domu čp. 39 a na pozemku č. 737/1 byl nalezen soubor zdobené keramiky, přesleny a kostěné šídlo. Tyto i další uvedené nálezy jsou uloženy v archeologické sbírce muzea v Hořicích. Z opevněné plochy pocházejí nálezy uložené v tzv. Pourově sbírce (dnes v muzeu královéhradeckém) a nález zlomků nádob Jaroslava Siegela z roku 1953. Nejcenější nálezy jsou součástí velké kolekce keramiky z kulturní vrstvy vysypávající se z profilu valu narušeného těžbou hlíny v roce 1947 v areálu Johnovy cihelny. Pravděpodobně odtud pocházejí i zlomky nádob uložených v muzeu jičínském. V archeologické sbírce hořického muzea je dále uložena keramika z 10. století nalezená u cesty do Mezihoří. Posledními nálezy z opevněné plochy jsou zlomky nádob z 9. - 10. století ze svahu severně nad renesanční tvrzí a z pole před západním valem, přesněji před vstupní bránou do hradiště.

V Johnově cihelně byl nalezen velký nález **českých přemyslovských, slavníkovských a bavorských denárů** ze závěru 10. století. Byl objeven na začátku července roku 1903 při těžbě cihlářské hlíny. V malé hliněné nádobce zdobené hřebenovou vlnicí a rýhami lahvovitého vzhledu byly objeveny stříbrné mince v celkovém počtu 415 kusů. Národní muzeum zakoupilo z tohoto nálezu 312 mincí, 89 jich zůstalo v rodině majitele cihelny, která je zapůjčila k dokumentaci a publikaci. Další 10 mincí bylo získáno alespoň v sádrových otiscích a další 4 mince nebyly vůbec dohledány. Převážná část denárů byla ražena za vlády knížete Boleslava II. (972 - 999), dvě mince patřily Soběslavu Slavníkovci a šest denárů pocházelo z bavorského Řezna. Všechny mince nesly v různých kombinacích obrazy kříže, ruky s křížkem, poprsí panovníka, jméno města Prahy ve znění PRAGA, jméno knížete Boleslava v různém stupni zkomolení a dokonce i jméno mincmistra OMERITZE. Dalším zkomoleným jménem bylo jméno Soběslav. To byl syn otce jménem Slavník, který sídlil na Libici a byl zde správcem na hradišti a významné obchodní cestě. I toto jméno je zkomolené - řezači razících želez nebylo gramotné, a tak kromě nepřesností jsou často některá písmena stranově obrácená (např. L, S). Řezenské denáry nesou obraz kříže a stylizovaný obraz kostela (nazýván kaplicí). O záchranu nálezu a jeho zachování se velmi zasloužil i František Pokorný, účetní záložny v Hořicích, který byl později kustodem hořické muzejní sbírky.

Archeologický výzkum. Sondou č. I/1983 a průkopem míst s nálezy byl v úseku 0 - 4 m zachycen žlab pro palisádu z kůlů a dva žlábkové s ním souběžné. K nim byl kolmý další žlab. Jižně od prvního žlabu palisády byly zachyceny kůlové jamky. Toto vše svědčí o sрубových stavbách. Nad těmito objekty byl horizont nálezů 11. - 13. století. V úseku sondy v místě 50 - 75 m byl zjištěn mělký jámy,

Nálezy keramiky z Johnovy cihelny

obdélný objekt a nároží další sрубové stavby. Drobné kůlové jamky tvořily pravděpodobně půdorys dalšího objektu. Nalezený materiál (převážně keramika) datuje objekty do střední doby hradištní. V této sondě byly rozlišeny celkem tři stavební fáze - žlab opevněného dvorce (mladší doba hradištní), žlab palisády a žlaby několika vzájemně se překrývajících sрубových staveb (střední doba hradištní). Hradiště bylo v průběhu tohoto zjišťovacího výzkumu zaměřeno pracovníky geodetického oddělení Archeologického ústavu v Praze a Archeologického oddělení muzea v Hradci Králové. Čtyři sondy sezóny 1984 byly rovnoběžné se sondou I/1983 (západovýchodního směru). Sondou II/1984 bylo zachyceno opevnění severojižního směru (2 žlábků, příkop, kamenná destrukce hradby), sondou III/1984 jáma, dvě ohniště s kamenným obložením, kůlové jamky a příkop severojižního průběhu. Sonda IV/1984 navazovala na sondu I/1983 západním směrem. V ní byl zachycen 130 cm široký vstup do palisádou opevněného areálu překrytý kamennou destrukcí z pískovcových kamenů a kulturní vrstvou. Poslední sondou V/1984 umístěnou severně od sondy I/1983 byla zachycena kamenná destrukce, žlábků, kůlové jamky, odpadní jámy a jeden žlábek severojižní orientace. Ze zjištěných žlabů a jamek byl rekonstruován pravoúhle ohrazený areál dvorce a destruovaná hradba kolem nejvyššího místa hradu - tzv. akropole. Nejstarší chronologický horizont tvořila palisáda kolem dvorce s hospodářským okrskem, který je starší než hradba podkovovité tvaru. Ta překryla tento starší dvorec datovaný do 10. století ve století následujícím. Ve třetí sezoně (1989) byla skryta plocha 30 x 40 m v části likvidovaných ovocných sadů západní části akropole (pozemky ppč. 734/1, 734/2). Plošným odkryvem byly zachyceny další sídlištní objekty: celkem 35 sрубových domů, chat kůlové konstrukce, jam, žlabů a opevnění zčásti zaniklé požárem. Mezi nálezy chyběly kovy, hradiště bylo postupně opouštěno a kovové předměty byly odneseny. V roce 1989 byl dále znovu zachycen průběh žlabu palisády kolem dvorce datovaného do 10. století, a to v délce 40 m průběhu od severozápadozápadu k jihovýchodovýchodu. Uvedený žlab byl překryt základovými žlaby dalších sрубových staveb. Při západním okraji sondy byly zjištěny zahlobené sruby (obj. 44, 22 a pravděpodobně i 51) se štěrkovou úpravou podlahy. Výzkumem byla potvrzena datace palisádou ohrazeného dvorce do 10. století. Ten byl překryt opevněním mladšího dvorce tvořeného sruby s částečným zahlobením (obj. 22 a 44, vše na ploše asi 1,5 ha). Žlabem severojižního průběhu byl v tomto mladším areálu vydělen nezastavěný pás pozemku šíře 16 m. Poslední část výzkumu proběhla v roce 1990. V návaznosti na sondu z roku 1989 byla severozápadně od ní skryta plocha 15 x 30 m. Zde byly zjištěny zčásti zahlobené objekty s ohništi a pod valem akropole zemnice s keramikou ze střední doby hradištní (9. - 1. polovina 10. století). Objekt č. 86, který val respektoval, náležel mladší fázi osídlení. V pořadí šestá sonda vedla východní částí opevnění tzv. akropole. Hradba měla čelní kamennou plentu, násep s roštovou konstrukcí a násep dále zpevněný ve své střední části dřevěnou stěnou. Před vnějším okrajem valu byla odkryta 60 - 70 cm široká berma (pás pozemku těsně před hradbou) a příkop do hloubky 110 cm. Archeologický výzkum nebyl dosud publikován, nálezy a dokumentace jsou nepřístupné.

Závěrem lze shrnout, že nejstarší fáze osídlení místa v době hradištní náleží polovině 9. století. Stavba slovanského hradu (nyní hradiště) je předpokládána v témže horizontu. Starší ohrazený areál na tzv. akropoli pochází z 10. století. Byl jím dvorec s hospodářskou částí ohrazený obvodovou palisádou pravoúhlého půdorysu. Na počátku 11. století bylo toto místo znovu opevněno hradbou pro přemyslovský dvorec (sruby). Tyto dřevěné stavby zanikly požárem. Druhou fází tohoto opevnění představuje hlinitý násep s důkladnou roštovou konstrukcí datovaný do 12. - 13. století.

S hradištěm nejspíš souvisí i nález dobře zachované železné sekery, a sice v údolí řeky Javorky směrem k Mezihoří. Nález lze datovat do 10. století.

Na ploše hradiště ovšem pokračovalo osídlení zřejmě nepřetržitě od poloviny 10. století i mimo přemyslovské správní centrum umístěné na nejvyšším místě hradiště až do poloviny 13. století. Byla jím později nazvaná **osada Hradiště** nazvaná právě podle polohy na hradišti. Nálezy z 11. a 12. století jsem sama našla na poli západně opřed bránou hradiště. Osada Hradiště je známa nejen archeologickými nálezy, ale v jejím případě máme k dispozici zachovanou písemnou zmínku o ní v listině datované do let 1143 - 1148. Touto listinou daroval svůj majetek zděděný po rodičích olomoucký biskup Jan z Lochenic nově založenému klášteru premonstrátů v Praze na Strahově. A protože tento klášter nemá jako většina podobných institucí zachovanou zakládací listinu, je listina Jana z Lochenic i pramenem k datování založení tohoto kláštera. - Darovaný nemovitý majetek představovaly vesnice na Velíš a Újezd v Jičínské kotlině a další

vesnice Hořicku (Černůtky, Třebnouševy, Rašín), hradiště u Hořic - Chodovice - a Hradišťko. Další vesnice ležely v západním okraji dnešního okresu Hradec Králové (Lochenice, Lužany, Neděliště a Skalický Újezd).

Na ploše hradiště byl po zániku vsi Hradišťko a přenesení osídlení dolů k řece a k obchodní cestě postaven hospodářský dvůr. Nejspíš to bylo po třicetileté válce a důvodem byla potřeba ukládání sklizně z přilehlých polí. Do dvora byla začleněna i **renesanční tvrz**, o které máme zprávu k roku 1553. Tehdy ji Jan z Rokytníku zdědil po zemřelém otci jako část jeho majetku. - Jeho bratr Václav zdědil ves Ostroměř. O tvrzi se píše, že byla nově postavená. Původně byla nejspíš dvoupatrová o rozměrech 14 x 10,5 m. Zdi jsou silné 0,8 - 1 m. V západní polovině budovy byla vstupní síň a při západní stěně jednoramenné schodiště do patra. Kuchyň a velká místnost byly ve východní části budovy. Dnešní vzhled stavby (mansardové střechy, liseny na fasádě a volutový vikýř) jsou ze stavebních úprav provedených v 18. století.

Renesanční tvrz na Hradišťku

Vesnice Ostroměř již byla od 14. století na pozemcích kolem Javorky a Hradecké cesty. Jejím prvním panským sídlem byla tvrz ve Starohorské ulici tam, kde jsou nyní usedlosti čp. 5 a 6. Na parcelní mapě tvoří část pozemků kruhovou plochu. Nejspíš respektovaly kruhové opevnění této tvrze příkopem a valem. Tvrz nejspíš zanikla během husitských válek či brzy po nich. Za jejího majitele lze považovat k roku 1382 uvedeného Ješka z Ostroměře a Hradišťka. Další částí jeho jména bylo jméno Kudlinec. Jeho potomci drželi Ostroměř až do druhé poloviny 15. století. Poté panství změnilo majitele, novým se stal Burian Heřman z Rokytníku (po roce 1529). V tomto rodu byla Ostroměř do roku 1621, kdy byla jako zadlužený konfiskát sebrána Václavovi Ostroměřskému z Rokytníku, který se připojil k českému protihabsburskému povstání. V roce 1623 získal tento majetek Albrecht z Valdštejna, který jej připojil k Hořicím.

Z rodu pánů z Ostroměře přízviskem Kdulinec proslul zejména Petr Kdulinec z Ostroměře a Smrkovic. Pohyboval se mezi přední českou šlechtou. Zúčastnil se např. v roce 1471 volebního sněmu v Praze, kdy byl za českého krále zvolen synovec Ladislava Pohrobka Vladislav II. Jagellonský. Je pravděpodobné, že byl i v českém poselstvu vypraveném k polskému králi Kazimírovi právě pro jeho syna Vladislava. Protože se již od roku 1457, kdy zemřel Ladislav Pohrobek, opět rozdělila unie českého a uherského království spojená do té doby pod jedním panovníkem, bylo v roce 1472 po zvolení Vladislava II. Jagellonského vedeno jednání s uherským králem Matyášem Korvínem, kdysi protivníkem Jiřího z Poděbrad. Petr Kdulinec se účastnil s českým poselstvu na jednáních s tímto králem v Uherském Brodu. V roce 1474 se Petr Kdulinec účastnil i bojů proti uherskému vojsku Matyáše Korvína, byl vojákem v polském vojsku. Vojskové akce skončily až roku 1477, následující rok byl podepsán mír v Brně. Matyáš Korvín následně získal Moravu (ale jen do roku 1492, kdy zemřel). Další spíše úřední činností byla Petrova účast ve skupině šesti šlechticů, kteří měli bdít nad dodržováním církevních poměrů v Čechách - tedy smíru mezi katolíky a kališníky. Další prací tohoto výboru bylo dodržování mandátu o zákazu Jednoty bratrské, která nebyla v Čechách nikdy uznána jako církev. Až do roku 1483 se Petr Kdulinec vyskytoval mezi přední šlechtou země a byl často uváděn mezi svědky pravosti a pravdivosti různých listin. Po tomto roce mizí ze zpráv, pravděpodobně zemřel.

Nejmladším archeologickým nálezem učiněným v Ostroměři je soubor zlomků keramických nádob objevený v rýze pro přípojku plynu vedenou dvorem domu čp. 80 ve Starohorské ulici. Střepy nádob mají výrazně červenou barvu, celé nádoby byly vytočeny na rychle rotujícím hrnčířském kruhu do síly střepu i 1,5 mm a velmi kvalitně vypáleny. Jen malá část jich byla zdobena jednoduchou linií či nízkou volnou vlnicí bílé či červené barvy. Tato keramika je nacházena běžně ve všech vesnicích českého severovýchodu, a to od závěru 15. do poloviny 16. století, kdy bylo toto keramické zboží vyráběno z červených novopacých jílu. O hromadné výrobě a prodeji konvic, hrnců, koflíků, misek a velkých mís svědčí tzv. střepiště, tedy

místa, kde se v okraji dvora obvykle nejstarších usedlostí nachází tisíce zlomků těchto nádob. Ve velkém byly kupovány na trzích Jičínska a po rozbití byly soustředěny na jenom místě - o ostré střeby se mohli poranit nejen lidé. Produkce této keramiky zvané novopacké červené zboží skončila přibližně v polovině 16. století, kdy se keramika měnila na okrovou a vnitřky nádob včetně okrajů byly polévány křemičitými polevami zbarvenými kysličníky kovů.

PhDr. Eva Ulrychová

ZPRÁVA O ČINNOSTI KLUBU ČESKÝCH TURISTŮ OSTROMĚŘ ZA ROK 2024

Na sobotu 18. května 2024 připravil Klub českých turistů Ostroměř tradiční turistickou **akci Krajem Eduarda Štorcha**. Letos se jednalo o již 48. ročník pochodu a 25. ročník cyklotrasy. Akce se zúčastnilo celkem 219 osob (a několik domácích mazlíčků - psů), z toho bylo 209 turistů a pouze 10 cyklistů. Účast byla velmi slušná, i vzhledem k špatnému počasí a mnoha květnovým akcím v současném termínu.

Další významnou činností byla podpora **akce Pohádkový les** pořádané několika spolky obce Ostroměř. V Sokolské skále jsme měli 4 stanoviště (společně s Tělovýchovnou jednotou Sokol). Jako již tradičně jsme upekli a ozdobili perníčky na střechu Perníkové chaloupky a děti si je po „jždě na koštěti“ mohly uloupnout a sníst.

Králíci v klobouku – děti se třefovaly míčky do klobouku.

Dalším zastavením byl boj s drakem (házení šiškami) a jízda na dřevěných koních k hradu, kde na ně čekaly dvě krásné princezny s košíky dobrot.

Podle pohádky K. Čapka „O panence, která tence plakala“ kostymovaní pejssek a kočička pomáhali dětem najít a posbírat ztracené hračky.

V kostýmech pohádkových bytostí účinkovali členové našeho klubu.

Každoroční **podzimní celodenní autobusový výlet v září** směřoval T. Horák tentokrát na exkurzi do elektrárny Štěchovice a zámek Mníšek pod Brdy. Přesto, že počasí hodně nepřálo, výlet se ke spokojenosti všech vydařil.

V červnu jsme se zúčastnili **autobusového výletu pořádaného oblastí KČT Královéhradeckého kraje**. Na rok 2024 připravila oblast Královéhradeckého kraje Klubu českých turistů pro členy zájezd nazvaný „Po stopách husitských hejtmanů“ z Malešova - přes zříc. hradu Sion, NS Údolím Vrchlice do Kutné Hory se zúčastnilo 20 členů našeho klubu.

Naší další tradiční činností byly **pravidelné páteční výlety**.

Celkový počet akcí byl **48** (plus 2 autobusové), přibližně jsme ušli **547** km.

Již tradičně byl uspořádán dvoudenní výlet do Krkonoš s pobytem na chatě na Studenově.

Naše kroky vedly do známých míst v Českém ráji, Polabí, Jizerských hor, Krkonoš, Trutnovska, Podkrkonoší i našeho blízkého okolí, ale třeba i na Bezděz.

Některé výlety byly ozvláštněny exkurzí nebo jinou akcí. Příkladem je návštěva sklárny v Poděbradech, Vamberk - Muzeum krajky, Obora Tuř, Dlaskův statek, Chovatelský den v Hořicích, nebo Martinská husa i Adventní vystoupení SOU v N. Pace s výstavou betlémů.

Když byl výlet o školních prázdninách nebo o víkendu, účastnily se ho často také děti.

Na závěr poděkování členům, kteří se aktivně podílejí na naší činnosti – Tomáši a Oldovi Horákovi, Evě Jeřábkové, Haně Stýblové, Aleně Kaňkové, Láďovi Baliharovi, Josefu Gabrielovi, Mirku Skalickému a členům, kteří zajišťují atrakce na Pohádkovém lese a při pochodu Krajem E. Štorcha.

Eva Jeřábková

LINECKÉ, PERNÍČKY A VÁNOČNÍ SETKÁNÍ

Letošní vánoční koncert v kapličky v Ostroměři provonělo linecké cukroví, které každoročně pečou ženy z Tělovýchovné jednoty Sokol. Kromě lineckého jsme letos při rozsvěcení vánočního stromku mohli ochutnat i jejich skvělé perníčky. Ačkoli se většinou scházejí kvůli cvičení a pohybovým aktivitám, adventní čas je pro ně příležitostí, jak přispět ke komunitnímu životu jinak než obvykle.

Perníčky a linecké cukroví nejsou jen o sladké chuti – jsou především nositeli tradice a symboly sdílení, které k Vánocům patří. Když se pečou, je to příležitost sejít se, společně něco vytvořit a těšit se z výsledku. Vánoce pro nás znamenají společné momenty, které mají hodnotu daleko za hranicí kuchyně.

Hana Stýblová

AKTIVITA VÝJEZDOVÉ JEDNOTKY

Výjezdová jednotka vyjízďela v roce 2024 celkem k 19 mimořádným událostem. Jednalo se o 9 požárů, 6 technických pomocí, 1 planý poplach, 2x záchrana osob za využití AED a 1 asistence při rozsvícení vánočního stromu v Ostroměři.

Poslední poplach v roce 2024 zazněl v neděli 29. 12. 2024 v 7:41 hodin na požár skladovací haly v obci Staré Smrkovice.

První výjezd v roce 2025 zazněl v neděli 12. 1. 2025 v 14:25 na požár sazí v komíně v obci Chomutice.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

Dne **11. 1. 2025** sbor dobrovolných hasičů Ostroměř svolal **výroční valnou hromadu**, na které se zhodnotil rok 2024. Zprávu o činnosti SDH za rok 2024 přednesl starosta sboru Pavel Muška. Ve zprávě se zaměřil na plnění přijatých usnesení, plánu akcí a poděkoval členům za kladný přístup v roce 2024. Následovala zpráva o hospodaření a zpráva revizora. Dále svoji zprávu o činnosti JSDH přednesl velitel jednotky Jiří Zedník. Po diskuzi k předneseným zprávám bylo přijato usnesení, schválení plánu hlavních úkolů na rok 2025 a předáno ocenění členu SDH. Jednání se zúčastnil velitel HS Hořice npor. Bc. Martin Holšán, za OSH Jičín pan Roman Balihar.

Lukáš Nožička, Výbor SDH

Sdělení pro občany:

Sbor dobrovolných hasičů Ostroměř pořádá **v sobotu 8. 2. 2025** tradiční **HASIČSKÝ PLES**, na který zveme všechny občany, spoluobčany a příznivce okolních obcí.

HASIČI OSTROMĚŘ VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA

HASIČSKÝ PLES

SOBOTA 8. ÚNORA 2025 od 20:00

v sokolovně Ostroměř

k tanci a poslechu hraje Black&White

vstupné 200 Kč

předprodej vstupenek od 20. ledna 2025
v prodejně ovoce U Čerýchů

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ NA MĚSÍC LEDEN

Chlubnová Helena	Ostroměř	92 let
Štangl Josef	Ostroměř	85 let
Římalová Alenka	Ostroměř	83 let
Malíková Stanislava	Ostroměř	82 let
Pešavová Danuše	Ostroměř	82 let
Tulka Ivan	Ostroměř	81 let
Tobolka Miroslav	Ostroměř	80 let
Karešová Miluše	Ostroměř	80 let
Jiránek Čestmír	Ostroměř	75 let
Memmelová Bohuslava	N. Smrk.	70 let

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ NA MĚSÍC ÚNOR

Vondráčková Božena	Ostroměř	93 let
Kouklík Jaroslav	Ostroměř	92 let
Voborník Josef	Ostroměř	87 let
Homoláč Josef	Ostroměř	87 let
Rychterová Zdeňka	Ostroměř	86 let
Tauchmanová Jaroslava	Ostroměř	84 let
Lazarová Bohuslava	Ostroměř	81 let
Horák Oldřich	Ostroměř	75 let
Lachman Vlastimil	Ostroměř	75 let
Heyduková Věra	Domoslavice	75 let
Hermoch Jaroslav	Ostroměř	70 let
Tomeš Jaroslav	Ostroměř	70 let
Grosmanová Eva	Ostroměř	70 let
Nováčková Lubočka	Ostroměř	70 let

Kdo z oslavenců v příštích měsících nemá zájem, aby jeho věk byl zveřejněn, musí to nahlásit u paní Hany Němečkové v obecní knihovně.

OBECNĚ ZÁVAZNÁ VYHLÁŠKA, KTEROU SE STANOVUJÍ PRAVIDLA PRO POHYB PSŮ NA VEŘEJNÉM PROSTRANSTVÍ V OBCI

Zastupitelstvo obce Ostroměř se na svém zasedání dne 13. 12. 2023 usneslo vydat na základě § 24 odst. 2 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 10 písm. c), d) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku (dále jen „vyhláška“):

Čl. 1

PRAVIDLA PRO POHYB PSŮ NA VEŘEJNÉM PROSTRANSTVÍ

- (1) Stanovují se následující pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství v obci¹:
 - a) na veřejných prostranstvích v zastavěné části obce je možný pohyb psů pouze vodítku. Pes musí být veden na vodítku u nohy fyzické osoby tak, aby se při míjení jiných osob a vedených psů nebo jiných zvířat nemohl s nimi dostat do kontaktu.
 - b) na veřejných prostranstvích v zastavěné části obce se zakazuje výcvik psů.
- (2) Splnění povinností stanovených v odstavci 1 a 4 tohoto článku vyhlášky zajišťuje fyzická osoba, která má psa na veřejném prostranství pod kontrolou či dohledem.²
- (3) Pravidla stanovená v odstavci 1 se nevztahují na psy při jejich použití dle zvláštních právních předpisů.³

(4) Při znečištění veřejného prostranství psími exkrementy se stanovuje povinnost znečištění bezprostředně odstranit.

Jaroslav Tomeš v. r., starosta

Martin Vojtíšek v. r., místostarosta

OBECNÍ ZPRAVODAJ I POPLATKY ZE PSI MŮŽETE I NADÁLE HRADIT PŘES BANKOVNÍ ÚČET

Zpravodaj:

číslo účtu 1162669369 / 0800
variabilní symbol 3392+ číslo
do poznámky uvést příjmení
částka 80,- Kč

Pes:

číslo účtu 1162669369 / 0800
popisné variabilní symbol 1341+ číslo popisné
do poznámky uvést příjmení
částka závisí na bydlišti a stáří majitele psa

Ostroměř

		Osoby do 65 let	nad 65 let
1 pes	dům	90,- Kč	40,- Kč
	bytovka	150,- Kč	100,- Kč
Přidružené obce – Domoslavice, Sylvárův Újezd, Nové Smrkovice			
1 pes	dům	70,- Kč	30,- Kč

SVOZ PYTLŮ S TŘÍDĚNÝM ODPADEM

10. 2., 24. 2., 10. 3., 24. 3., 14. 4., 28. 4. 2025

Zpravodaj zakoupíte: na obecním úřadě, v knihovně, v Muzeu Eduarda Štorcha

Zajištění předplatného: na obecním úřadě

Ostroměřský zpravodaj vydává Místní kulturní středisko, T. G. Masaryka, Ostroměř, obvykle jednou za 2 měsíce.

Redakční rada MKS: Hana Němečková, Ing. Tomáš Horák - technické a grafické zpracování

Své texty, přání, názory a připomínky podávejte v písemné podobě **do 10. dne v měsíci.**

Pokud je to možné, zasílejte své příspěvky v elektronické podobě na e-mailovou adresu: **mks.ostromer@centrum.cz**

Za obsah příspěvků redakční rada neručí. Redakce si vyhrazuje právo v případě potřeby příspěvky krátit či stylisticky upravit.

Tiskne Obec Ostroměř, vytištěno dne 30. 1. 2025